

1. Východiska

Tradice divadla v Libni vychází z potřeby lokálního kulturního života, má kořeny v ochotnickém divadle, lidových veselících, souvisí s českou emancipací v 19. století. Definitivně se zde divadlo usadilo v poválečné době pod vedením Jana Strejčka. Od svých počátků bylo divadlem městským, jehož základním programovým heslem byla lidovost a snaha o vzrůstající uměleckou náročnost. Vrcholu divadlo dosáhlo pod vedením Václava Lohniského v 60. letech, kdy byl repertoár postaven na kombinaci klasických činoherních titulů a moderní české i světové dramatiky. V 70. a 80. letech se divadlo opíralo o vyvážený herecký soubor a režisérské osobnosti (Otomar Krejča, Jan Grossmann, Jan Nebeský). Dnešní Divadlo pod Palmovkou je spojeno s dvacetiletým působením Petra Kracika, který stavěl na klasickém repertoáru a stále výrazněji směřoval k hudební komedii.

Principy „lidového divadla“ považujeme za klíčové východisko pro budoucí tvorbu Divadla Pod Palmovkou, i když jsme si vědomi znehodnocení slova „lidový“ a potřeby jeho obsah znovu promýšlet pro realitu naší doby. Bouřlivé 20. století přineslo i bouřlivý vývoj v evropském divadle, které muselo reagovat nejen na změněné společenské podmínky, ale i na vznik nových médií. Ve 20. letech se tak divadlo vyrovnávalo s nástupem nového média – filmu, který dokázal daleko lépe zobrazovat a napodobovat než nejrealističtější divadelní scéna. Druhá divadelní reforma v 60. letech zase souvisela s nástupem dalšího nového média – televize, která do sebe mimo jiné pojala celou řadu zábavných žánrů a zároveň je postupně zpřístupnila prakticky celé společnosti: za zábavou tak najednou není nutné chodit do divadel, varieté či kabaretů, zábava „přijde“ až do obýváku. V současnosti se divadlo (ovšem nejen to) potýká s mohutným nástupem média internetu. Přestože internet vykazuje nesporné výhody (obrovská zásobárna informací, interaktivita, možnost zvolit si svůj program sám), pro mnoho lidí je paradoxně spíše prostorem zmatení a pocitu osamělosti, než prostorem uceleného pohledu na svět a snadné komunikace s druhými. V tom spočívá obrovská příležitost divadla – toto prázdné místo zaplnit.

V současném českém divadelním prostředí můžeme pozorovat dva protikladné fenomény: na jedné straně se některá divadla snaží zachovat si diváckou přízeň podbízáním se domnělému obecnému vkusu, což vede k prefabrikované nijakosti a statu quo, který se dříve nebo později sám vyčerpá; na straně druhé se pak některá divadla uzavírají do vzdušných zámků jakéhosi „vysokého umění“, které je ovšem srozumitelné pouze úzkým skupinám zasvěcených diváků – což ale neznamená, že alternativní výboje za hranice hlavního proudu nemají svůj smysl. Znamená to, že téměř neexistuje v dobrém slova smyslu střední proud, kvalitní činoherní divadlo, které navazuje na dlouhou tradici českého činoherního měšťanského divadla, kde se v obecnstvu setkávají lidé různých sociálních vrstev a společenského postavení, a které prostřednictvím jednotlivých inscenací podává obraz o člověku a společnosti.

Náš pohled nabízí právě tuto třetí cestu.

2. Dramaturgický záměr

Divadlo Pod Palmovkou

- hodlá navázat na nejlepší tradici lidového divadla. Takové divadlo bylo vždy divadlem současným, rezonujícím s dobou, reflektujícím témata, kterými žila společnost i jednotlivci. I dnes se musíme divákovi přiblížit živým, kontaktním uměním.
- usiluje o dramaturgii témat. Jednotlivé tituly by měly obsahovat obecně lidská témata, to, co je nám všem lidem (bez ohledu na vzdělání nebo společenský status) společné: jednak se jedná o témata klasické činohry (např. rodinné vztahy, problémy partnerského soužití, vztah jedince a společnosti, problematika společenského uplatnění), jednak o témata zcela současná (krize tradičního uspořádání rodiny, krize mužské identity, postavení žen ve společnosti nebo např. odosobnění vztahů v zaměstnání).
- má být stejně jako každé jiné divadlo středobodem kulturního a společenského života obce, v tomto případě Libně. Ve své tvorbě (jak divadelní, tak šířeji kulturní) bere v potaz libeňský genius loci, všechna specifika a témata, jež tato „dělnická periferie Prahy“ přináší.
- se v inscenační praxi soustředí na vysokou řemeslnou kvalitu, spíše než na formální excesy na vyprávění příběhu a spíše než na výrazná režijní gesta na hereckou práci, která je jádrem divadelnosti.
- usiluje o programové budování silného a sebevědomého hereckého souboru. Plánuje změnit stávající poměr stálých a hostujících herců ve prospěch herců ve stálém angažmá a současný soubor dále posílit o čerstvé kolegy. Cílem je vytvořit identitu „libeňského herce“ a rozpoznatelnou a nezaměnitelnou značku „libeňského souboru“.
- vědomě neusiluje o exkluzivitu a světoborné výklady života, směřuje k profesionálně odvedenému činohernímu divadlu středního rozsahu, které je otevřené všem vrstvám společnosti a které si je zároveň vědomo esteticko-společenského působení.

3. Dramaturgické linie

▪ Klasický repertoár

Základ repertoáru budou tvořit klasické hry, prostřednictvím jejichž interpretace se rozvíjela tradice českého činoherního divadla. Do této dramaturgické linie nesporně patří uvádění takových autorů jako je Gogol, Molière, dále komediografové Feydeau, Labiche, ale i autoři lidské duše Ibsen či Strindberg. Logickým pokračováním je uvádění titulů moderní klasiky, kde počítáme například s Arthurem Millerem, Johnem Osbornem, Maxem Frischem nebo s českými meziválečnými autory jako je např. František Langer.

▪ **Současné hry v české nebo světové premiéře.**

Současná dramatická literatura má mnoho vrstev, široké spektrum témat a autorů. V divadle městského typu bezesporu do základního repertoáru patří současné „dobře napsané“ hry, založené na příběhu, postavách, vztazích a dokonale zvládnuté dramatické technice. V posledních letech je v anglofonní oblasti například na vzestupu rodinné drama williamsovského typu (Rebecca Lenkiwicz, Polly Stendham). Dále se řada současných autorů věnuje rozvíjení komediálního žánru, inteligentní a kvalitní zábavě (René Heinersdorff). Neopominutelní jsou současní renomovaní autoři, jako například Tom Stoppard, který bravurně spojuje šarmantní, inteligentní humor s vážnými tématy, či Caryl Churchill, reflektující znepokojivá témata dnešní doby.

▪ **Libeňské inspirace**

- Genius loci libeňského divadla vychází z atmosféry původně dělnické čtvrti. Dnešní Libeň obsahuje témata, vyplývající ze střetu rozvíjejícího se velkoměsta Prahy s vlastní periferií. Na jedné straně novostavby – lofty i kancelářské budovy, na straně druhé kumulace bezdomovců i občanů romské národnosti. Rozevřené sociální nůžky v přímém přenosu před budovou divadla.
- Až do druhé světové války bylo v Libni rozsáhlé židovské město, první Židé vypovězení z Prahy se zde usídlili už ve druhé polovině 16. století., toto osídlení se značně rozrostlo po polovině 17. století, kdy bylo Židům uděleno privilegium samosprávy. Po roce 1680 posílili libeňskou židovskou obec Židé utíkající před morem, který zahubil jen v pražském ghettu tři a půl tisíce obyvatel. V roce 1702 tvořili Židé již 23 % obyvatel libeňského panství, další sem přicházeli z Prahy poté, co je vypověděla Marie Terezie v březnu 1745. Podobné velikosti dosáhlo židovské osídlení znovu až ve 2. polovině 19. století. Historie židovského ghetta je nedílnou součástí libeňského genia loci.
- S Libní je svázáno jméno spisovatele Bohumila Hrabala, výtvarníka Vladimíra Boudníka nebo básníka Karla Hlaváčka, narodil se zde Arnošt Lustig. Ale žil zde také Eduard Štorch. Ze současných autorů je novým hlasem Libně spisovatel Miloš Urban.
- Libeňské inspirace se prolíná divadlem v několika rovinách. Jednak se odrazí v kmenovém repertoáru vlastní tvorbou (např. původní divadelní hra na motivy historie Divadla pod Palmovkou *Divadelní podnikatelky*), dále plánujeme navázat spolupráci s místními sdruženími (např. Svět Hrabal, které usiluje o záchranu Paláce Svět) a podpořit tak místní komunitu. Dále plánujeme projekt „Off Libeň“, který opustí bezpečí divadelního sálu a prostřednictvím jednorázových divadelních instalací oživí zajímavá místa Libně (podrobnosti v kapitole Doprovodný program).

▪ Malá scéna

Repertoár na Malé scéně bude koncipován ve dvou liniích.

- **Studio Palmovka** (1 titul v sezoně): komorní činoherní tituly, které přinesou herecké příležitosti členům souboru.
- **Mladá scéna** (2 tituly v sezoně): příležitost pro mladé tvůrce, prostor pro nové formy jako například dokumentární drama, práce s tématy, která mají místní charakter a zároveň celospolečenský přesah – sociální problematika (bezdomovectví, romská otázka)

4. Popis projektu

Sezóna 2013 / 2014

Přechodné období. Bude nutné konsenzuálně vyřešit stávající závazky předchozího vedení divadla. Dramaturgický plán na tuto sezónu je modelový – konkretizuje principy uvedené v kapitole Dramaturgické linie.

- *Arthur Miller: Smrt obchodního cestujícího*
Jedno z nejvýznamnějších děl americké dramatiky 20. století je nejen rodinným dramatem, ale především reflexí doby rozvíjejícího se kapitalismu. Tematicky tak naprosto souzní s dnešní realitou.
- *Nikolaj Vasiljevič Gogol: Revizor*
Gogolova satirická komedie z roku 1836 zachycuje tupé, nevzdělané korupčníky v provinčním městečku, jejich patolízalství, malost, upachtěnost. Na straně druhé je jim soupeřem gambler a podvodník, sebevzhlíživý ješita. Není zapotřebí příliš rozebírat důvody, proč se Gogolova geniální hra znovu a znovu ocitá na jevištích divadel.
- *Rebecca Lenkiewicz: Night Season* (česká premiéra)
Hra současné britské autorky je poklonou irské klasické i současné dramatice (pohrává si s řadou motivů, známých z her irských autorů). Rodinné drama okořeněné atmosférou irského léta i příslovečně irskou poezií a humorem. Hra měla premiéru v červenci 2004 v londýnském Národním divadle na scéně Cottesloe. Do rodiny na irském venkově je díky probíhajícímu natáčení ubytován mladý herec, který v hollywoodském filmu hraje irského básníka Yeatse. Díky jeho přítomnosti vyhřejnou rodinné problémy, zejména problematický vztah tří dcer k otci alkoholikovi, jemuž vyčítají, že od rodiny odešla jejich matka. Ústřední postavou je však babička, která si i ve svém vysokém věku dokáže pořádně užít tanec s filmovou hvězdou i mejdan na pláži. Rodinná hra s vynikajícími hereckými příležitostmi. Rebecca Lenkiewicz byla první žijící autorkou, jejíž hra se hrála v londýnském Národním divadle.

- *René Heinersdorff: Bud' k mé ženě milý* (česká premiéra)
Dynamická komedie s krátkými údernými, ironickými a sarkastickými replikami a rychle se měnícími situacemi byla s ovacemi uvedena v březnu 2012 v divadle Komödie Winterhuder Fährhaus v Hamburku (autor inscenaci režíroval a zahrál si i postavu Oskara). Klasický zápletkový model, přinášející řadu nedorozumění. Oskar podvádí svoji manželku s manželkou Karla a naopak. Co se přihodí, když si oba milenecké páry pořídí dovolenou do jednoho letoviska, do stejného hotelu, do vedlejších pokojů? Sled komických překvapení, setkání a vytáček. Nakonec se ale samozřejmě vše prozradí, ale všichni zúčastnění chtějí i nadále pokračovat v tomto spleťtém vztahovém čtyřúhelníku...
- Studio Palmovka
Marius von Mayenburg: Kámen (česká premiéra)
Sledujeme příběh domu od roku 1934 a jeho obyvatel, kteří přicházejí a odcházejí s měnícími se politickými systémy. Ve své nové hře napsané v souvislosti s 20. výročím pádu Berlínské zdi Marius von Mayenburg odvážně střídá časové roviny a sleduje osudy pěti žen, které spojil jeden starý dům a rozdělila Berlínská zeď.

Sezona 2014 / 2015

- *Molière: Tartuffe*
Už od doby svého prvního uvedení je Tartuff symbolem pokrytectví, přetvářky, drzé lži. To vše by ovšem nemohlo existovat bez zaslepenosti a fanatismu.
- *John Osborne: Ohlédni se v hněvu*
Revoltující intelektuál dělnického původu Jimmi Porter je kvintesencí typu rozhněvaného mladého muže. Brojí proti konzumní společnosti, vymezuje se ale hlavně vůči své ženě, pocházející z jiné společenské vrstvy. Sociální dno přispívá k destrukci rodiny. Hra tak přináší výraznou psychologickou sondu do myšlení sociálně slabých.
- *Jan Havlice: Divadelní podnikatelky* (světová premiéra)
Původní hra na námět z historie Divadla pod Palmovkou.
Osudy libeňského divadla jsou úzce spojeny se dvěma na sebe žárlivými subretami Švandova divadla na Smíchově – Marií Zieglerovou a Marií Groszovou, které střídavě (a obě nakonec neúspěšně) zkoušely v Libni své štěstí jako herečky, podnikatelky a divadelní ředitelky. Nejprve do Libně odešla Marie Groszová, která ve své ješitnosti nedokázala snést hvězdné manýry mladší Zieglerové a rozhodla se proto hledat štěstí mimo Smíchov. S přispěním svého manžela získala divadelní koncesi pro Libeň a založila Nové lidové divadlo Praha VIII. v Libni. Provoz zde zahájila 16. prosince 1905, ale z finančních důvodů byla nucena odejít již po roce a půl. Novým majitelem divadla a hotelu se stal Jaroslav Sedláček, který, aby vyhověl vkusu převážně dělnického publika, zval na pohostinská vystoupení Groszové konkurentku Marii Zieglerovou.

Zieglerová (dost možná, že ze žárlivosti) libeňské divadlo v roce 1907 od Sedláčka koupila a pojmenovala Divadlo Marie Zieglerové v Praze VIII. Navzdory značným ambicím a úsilí se však ani Marii Zieglerové divadelní podnikání v Libni nevydařilo a skončila po dvou letech.

- *Caryl Churchill: Serious Money / Velké peníze* (česká premiéra)
Satirickou hru o světě velkých peněz a akciovém trhu napsala známá autorka Caryl Churchill už v roce 1987, kdy se odehrál druhý největší burzovní krach v historii finančních trhů – takzvané Černé pondělí 19. října, kdy Down Jonesův index klesl o 500 bodů. Jake Todd je nalezen zavražděný, zřejmě kvůli svým nelegálním obchodům, Scilla se poukouší najít bratrova vraha a zbytek peněz, při svém pátrání zjistí, že bratr byl vyšetřován ministerstvem obchodu a průmyslu. Namísto vraha nalezne Scilla bratrovu obchodní partnerku, která jí nabízí nový začátek. To vše se odehrává na pozadí pokusu o převzetí obchodní společnosti Albion prostřednictvím skupování akcií. Hra získala v roce 1987 Cenu Lawrence Oliviera, v roce 1988 Cenu za nejlepší americkou hru.
- Studio Palmovka
Anna Saavedra: Kabaret Tchýně (světová premiéra)
Spisovatelka a dramatička Anna Saavedra zaujala už řadou svých projektů, nejvýraznějšího úspěchu dosáhla hrou *Kuřačky*, za níž získala Cenu Evalda Schorma a kterou uvedlo Národní divadlo moravskoslezské. Ženské téma pro ni není abstraktní filosofickou otázkou, ani ideologickým problémem, nýbrž každodenní realitou, nepostrádající humor. *Kabaret Tchýně* zachytí s nadhledem vztahy mezi největšími životními rivalkami.

Sezona 2015 / 2016

- *Peter Flannery, Nikita Michalkov: Unaveni sluncem* (dramatizace o 3 dějstvích podle filmového scénáře Nikity Michalkova a Rustama Ibrahimbekova, česká premiéra)
Horký letní den roku 1936 přináší zkázu do rodiny plukovníka Kotova. Po letech se vrací bývalý přítel jeho krásné ženy Marusji, aby se pokusil získat zpět svoji lásku. Rodinné drama se ale odehrává na pozadí politických událostí a oba muži jsou strůjci a zároveň oběťmi komunistického režimu.
- *Max Frish: Pan Biedermann a žháři*
Divadelní prvotina Maxe Frische z roku 1958. Tato satirická hra jej vyzvedla do pozice světového dramatika. Maloměšťák poskytne útulek pobudům a navzdory jasným indiciím nezasáhne, když podpálí jeho dům. Frischovou inspirací byly dojmy z převzetí moci komunisty v Československu. Po reakci švýcarského obecnstva, které hru přijalo jako varování před komunismem autor pro německou premiéru hru doplnil epilog, který měl být varováním před nacismem (epilog později odstranil).

- *Georges Feydeau: Poslání? Na poště, prosím!*
Přestože je Faydeau více než sto let na českých jevištích jako doma, z jeho velkého díla zůstává přeloženo jenom torzo. Inscenace sestavená z dosud neuvedených jednoaktových frašek velkého francouzského komediografa, jejichž překlady iniciuje Divadlo Pod Palmovkou (např. Le Dindon – Pijavice, La Lycéenne – Školačka nebo On va faire la Cocotte – Jak se stát kurtizánou).
- *Polly Stenham: That Face* (česká premiéra)
Úspěšná hra z repertoáru Royal Court Theatre byla přenesena na jeviště West Endu. Alkoholička Martha nezvládá péči o dospívající děti, dcera šikanuje spolubydlící v internátní škole, syn pozvolna také propadá alkoholu. Na scéně se objevuje po letech bývalý manžel a otec dětí, který chce jejich situaci řešit, ukazuje se ovšem, že právě jeho odchod od rodiny byl spouštěcím momentem destrukce. Teprve když Martha pochopí, kam její snaha potrestat Hughu na jeho dětech (Martha je v tomto smyslu moderní obdobou Medey) došla a jak strašně zmrzčila duši svého syna, je schopna sama vyřešit svou situaci. Hra má strhující děj a kresbou vášnivých, byť pokřivených rodinných vztahů si nezadá s williamsovskou dramatikou.
- Studio Palmovka
Silke Hassler: Záruka touhy (česká premiéra)
Tři netypické důchodkyně se rozhodnou pro radikální řešení svých osamělých osudů. Lásky a sex jsou možná minulostí, ale touha zůstává. Staré dámy se rozhodnou udělat ještě před svým odchodem ze světa něco mimořádného. Od přepadení banky je nakonec upuštěno, avšak nadchnou se pro jiný plán – dírou na trhu jsou nejen různé kurzy pro seniory, ale určitě i seniorský nevěstinec s dámami pokročilého věku, záruka vášně. Autorka se zhostila citlivého tématu sexu ve stáří s radikálním humorem, hořká komedie prolamuje nejedno tabu, jež kolem seniorské sexuality vzniklo. Jde o výtečnou a provokativní příležitost pro tři starší herečky.

Sezona 2016 / 2017

- *Reza de Vet: Bratři*
Hra jihoafrické autorky pojednává o řešení milostného trojúhelníku na pozadí smrti. Hlavními aktéry jsou Anton Pavlovič Čechov, jeho bratr Alexandr a Antonova bývalá milenka a Alexandrova manželka. Děj se odehrává v letním rodinném sídle na Ukrajině v roce 1889, kam Anton přijíždí právě v den smrti jejich bratra Kolji. Na pozadí této bolestné události se odvíjejí dialogy řešící jednak vzájemné vztahy a podíl na smrti bratra a dále vzpomínky obou bratrů na dětství. Text vznikl na podkladě reálných událostí z Čechovova života a je založen na důkladném studiu pramenů, zejména Čechovovy korespondence.
- *Eugène Labiche: Cesta pana Perrichona*
Klasika žánru vaudevillu. Nekonečný sled komických situací na dovolené neúspěšného, trochu tupého obchodníka Perrichona, který se rád nechá podvádět.

- *Henrik Ibsen: John Gabriel Borkman*
Ibsenovo pozdní psychologické komorní drama. John Gabriel Borkman je bývalý bankovní ředitel, který ovšem zpronevěřil velké množství majetku banky a za tento čin byl uvězněn. Děj hry začíná po osmi letech od jeho propuštění, kdy Borkman žije zcela izolovaně od rodiny i společnosti. Hra především o životních iluzích. Stárnoucí postavy obětovaly celý svůj život vyšším cílům (kariéra, výchova), ale na sklonku života se ukazuje, že z této snahy něco dokázat zbyly jen trosky.
- *Lenka Kolihová Havlíková: Projekt E. A. Longen (světová premiéra)*
Původní hra. Významný avantgardní umělec na cestě z Červené sedmy k divadlu Vlasty Buriana. S použitím dobových dokumentů, románu Jiřího Kamena *Toulavý kůň* a aktovek E. A. Longena (Dezertér z Volšan, Methody slečny doktora, 30 koní a HD a dalších...)
- *Studio Palmovka*
John Patrick Shanley: Danny and The Deep Blue Sea, An Apache Dance (Danny a mořská hlubina, apačský tanec; česká premiéra)
V liduprázdném, zchátralém baru v Bronxu se setkávají dva společenští vydědění - Danny (29 let) a Roberta (31 let). On je řidič nákladáku, který nevládá svou agresi. Ona nezaměstnaná svobodná matka, s traumatem sexuálního incidentu s vlastním otcem. Sblížení ztracených existencí. John Patrick Shanley patří k autorům niterné psychologické kresby, jeho hry poskytují výrazné herecké příležitosti. V Česku byla uvedena Národním divadlem jeho hra *Pochyby*, podle níž později autor natočil film s Meryll Streep v hlavní roli.

Sezona 2017 / 2018

- *František Langer: Periferie*
Touha po kráse a dokonalosti na pozadí bídne sociální situace.
- *Maxim Gorkij: Na dně*
Jedno z nejhranějších děl ruské dramatiky se odehrává ve sklepní noclehárně, jejíž majitel poskytuje za poplatek přístřeší těm, kdo se ocitli na dně. Žijí zde lidé, kteří svůj život tráví hraním v karty a alkoholem. Do této společnosti přichází poutník Luka, jehož filantropie a filozofie utěšujícího klamu a nadějí vyprovokuje ostatní k přemýšlení o smyslu lidského bytí. Každá z postav v sobě objevuje touhu po lepším životě.
- *Tom Stoppard: Skokani (česká premiéra)*
Žijící klasik napsal komediální obranu morálky. Doslovně realizovaná metafora – filosofové jako ekvilibristé provoující morální prostocviky bez jakéhokoliv pocitu zodpovědnosti, proto jsou ve hře zobrazeni jako skupina akrobatů – skokanů.

- *George Tabori: Jubileum*

Na hřbitově u Rýna se v den jubilea Hitlerova nástupu k moci setkávají duše Arnolda, jeho ženy Lotte, jejich tělesně postižené neteře Mici a homosexuálního pářečku Otta a Helmuta. Je rok 1983 a oni vzpomínají na různá jubilea – vedle historických událostí i o svá osobní. Mrtví řeší nejen minulost, totiž jak kdo z nich zemřel, ale i zcela aktuální, praktickou otázku, co s nimi bude. Hřbitov bude totiž zbourán a na jeho místě postaveno betonové dětské hřiště. Groteskní tanec smrti pod taktovkou hrobníka.

- *Studio Palmovka*

Friedrich Dürrenmatt: Play Strindberg

Slavná adaptace Strindbergova Tance smrti. *“Z měšťanské tragédie o manželství vznikne komedie o tragédiích měšťanských manželství: Play Strindberg,”* charakterizoval proměnu tématu koncem 60. let samotný autor.

5. Doprovodný program

Kromě vlastní divadelní činnosti plánujeme také doplňující kulturní program posilující vnímání Divadla Pod Palmovkou jako přirozeného kulturního centra Libně. Do této oblasti spadá pořádání reprezentativních výstav ve foyer divadla, přičemž dramaturgie se orientuje na tři oblasti: výstavy prací lokálních výtvarníků; výstavy prací výtvarníků, jejichž předmětem zájmu jsou charakteristická „libeňská“ témata jako periferní vidění světa, okrajovost, hledání „perliček na dně“ (přičemž tito autoři nemusí být nutně libeňáci) a výstavy poznávacího charakteru k významným událostem libeňského života (ať už jako připomínka významných historických výročí nebo upozornění na současné fenomény – např. výstava historických fotografií Proměny Libeňského ostrova konfrontovaná s vizualizacemi záměru developerů apod.)

Velmi silná byla v Libni i přítomnost literatury (působili zde autoři jako Karel Hlaváček, Egon Bondy nebo Bohumil Hrabal, nyní zde žije Miloš Urban, odehrává se zde i jeho poslední román *Praga piccola*). Právě imaginaci povzbuzující konkrétní místa v Libni (Plynojem, Palác Svět, bývalé Dolní nádraží, Synagoga atd.) by se měly stát prostory jejich uměleckého oživení v rámci programu „Off Libeň“. Závěr divadelní sezóny a zároveň začátek léta by tak byl obohacen o jednorázové kulturní akce na netradičních místech. Každá jednotlivá akce by kombinovala ducha místa s literárními odkazy a jejich zdivadelněním.

Budeme spolupracovat také s filmovými tvůrci, kteří zpracovali témata souznicí s libeňským prostorem. V jednání je prostřednictvím režisérky Jitky Němcové spolupráce s režisérem Emirem Kusturicou o uvedení záznamu jeho „punkové opery“ *Time of the Gypsies* (Čas cikánů). Jedná se o divadelní adaptaci jeho filmu *Dům k pověšení*, kterou v roce 2007 nastudoval v Pařížské opeře Bastille. Kromě takovýchto mimořádných eventů, budou součástí doprovodného programu také studentské a jiné off projekce.

Samozřejmostí jsou programy pro děti, včetně vlastních pohádkových inscenací.

6. Komunitní funkce

- Komunitní funkci Divadla pod Palmovkou budou tvořit rozšířené aktivity přesahující rámec běžného provozu divadla. Za účelem vybudování fungující a smysluplné náplně bude tato sféra činnosti v rámci organizační struktury vytvořena funkce náměstka pro komunitní funkci divadla, do jejíž gesce bude tato činnost kompletně spadat. Náměstek bude přímo podřízen řediteli a v přímé komunikaci s dramaturgií divadla.
- **Divadlo a MČ Praha 8**
Rozšíření součinnosti a sounáležitosti s městskou částí Praha 8. Pro další formy spolupráce oslovíme místní spolky a ochotnická divadla působící v lokalitě, Festival mezi ploty, Bohnickou divadelní společnost, Nadaci Open Society Fund – Multikulturní centrum, Centrum integrace dětí a mládeže, Domov seniorů a aktivizační centra pro seniory, dětské kroužky, hudební školy, atd.
- **Mládež a senioři, rodiče s dětmi**
  - Divadlo jako **platforma pro mezigenerační setkávání**, prolínání a vzájemné obohacování zdejší komunity. V rámci této platformy oslovíme školy, školky a kulturní centra zabývající se aktivitami mládeže, domovy seniorů a aktivizační centra pro seniory. Cílené propojení, jehož náplní je vzájemné předávání vlastních zkušeností, rad a názorů, akceptování a uznávání jiné generační skupiny, kooperace mezi dětmi, rodiči a seniory a to vše v kontextu s kulturními a divadelními projekty
  - **Čtěte s námi**
Pro děti a mládež se nabídka rozšíří mimo repertoárová představení i o literární aktivity, jako např. čtení klasických textů jak v podání profesionálů, tak v zapojení dětí a studentů, kteří sami literární texty budou předčítat. Při následné diskuzi budou hodnotit a porovnávat výkony své a hereckých kolegů, rozebírat text a co nejvíce se zapojí aktivně. Dále je možné postupně mládež zapojit i tím, že budou psát a prezentovat i svá literární díla.
  - **Divadlo-kavárna**, promítání záznamů slavných divadelních inscenací z minulosti (archiv České televize, např. Jindřich IV. s Milošem Kopeckým, Divadlo Na Vinohradech 1967; Revizor s Jiřím Kodetem a Pavlem Landovským, Činoherní klub 1967; Naši furianti s Ludkem Munzarem a Josefem Kemrem, Národní divadlo 1979), spojeno s besedami s pamětníky z řad umělců

- **Co umíte vy, neumíme my**
 V dnešní době existuje již řada programů pro seniory, zaměřených na to, aby si osvojili dovednosti nezbytné pro moderní dobu, např. počítačové kurzy. Zapomíná se ale na to, že naopak senioři ovládají řadu dovedností, které naopak neumí mladá generace. Pořádali bychom dílny, kde by senioři předali své zkušenosti mladým – např. bychom mohli se seniory háčkovat, stavět draky, plést pomlázky atd. Cílem je posílení místní komunity. V případě zájmu by se mohli senioři aktivněji zapojit do činnosti divadla tak, aby měli pocit smysluplného naplnění času a radost z užitečnosti.
- **Praha 8 našima očima**
  - **Tady žijeme my**
 Vzájemné propojení dětí a seniorů (pamětníků), vzájemná setkání s tematizovaným programem, řízená diskuse. Například srovnávání fotografií míst nynějších a již zaniklých, dětské výtvarné práce vztahující se k lokalitě, příběhy, které zde prožili v průběhu života senioři. Výsledek těchto mezigeneračních setkání bude vhodnou formou veřejně prezentován, např. ve formě výstavy, čtení, besed se zajímavými pamětníky.
  - **Otevřené divadlo**
 Pro rodiče s dětmi připravíme akce, při nichž se seznámí s provozem divadla, dozví se, jak vzniká inscenace, jak se vyrábí scéna a kostýmy, případně si budou moci některé práce sami vyzkoušet.
  - Ve spolupráci s uměleckými školami a mediálními partnery divadla připravíme **TV Palmovka**. V divadelní kavárně poběží během dne natočené názory studentů a lidí žijících, ale i působících na Praze 8, krátké studentské filmy, klipy ze života Prahy 8. Možnost propojení se self promotion divadla.
- **Projekty zaměřené na střední generaci**
  - **Workshopy pro nezaměstnané či matky po mateřské dovolené** pod vedením zkušených lektorů (např. spolupráce s o.s. Paramita)
  - **Pomoc těm, co pomoc nepotřebují:** zaměřené na přetíženou střední generaci, např. „Jak uspět na Praze 8“ – besedy s místními podnikateli, předávání zkušeností, navazování kontaktů
  - **Tržiště nápadů:** mladí lidé nabízejí projekty
  - Pro podnikatele a firmy, sídlící na Praze 8 máme připravenou nabídku kurzů, workshopů, např. nácvik prezentace, základy rétoriky aj.

7. Spolupracovníci

Divadlo bude postaveno na koncepční dramaturgické práci a profilaci hereckého souboru. Naopak nepočítáme s prosazením jedné režijní vize, proto nebude obsazena funkce uměleckého šéfa a režiséři budou se souborem spolupracovat pohostinsky. Přesto počítáme s okruhem stabilních režijních spolupracovníků ve složení Marian Amsler, Viktorie Čermáková, Janka Ryšánek Schmiedtová.

Dramaturgové ve stálém úvazku:

Lenka Koliňová Havlíková
Jan Havlice

Náměstek pro komunitní funkci divadla:

Ilona Bedrnová

Pravidelně spolupracující režiséři:

Marián Amsler (potvrzeno)
Viktorie Čermáková (potvrzeno)
Janka Ryšánek Schmiedtová (potvrzeno)

Mladá scéna – režiséři

Jiří Honzírek (potvrzeno)
Ewa Zembok (potvrzeno)
David Šiktanc (v jednání)
Ivan Buraj (v jednání)

Výhledově budou osloveni režiséři:

Roman Polák
Lída Engelová
Jan Nebeský
Radovan Lipus
Ivan Krejčí
Miroslav Bambušek
Jan Frič
Martin Františák
Skutr